

SÚKROMNÁ ZÁKLADNÁ ŠKOLA

BellAmos

KVALITNÉ VZDELÁVANIE
ÚSPECHY A UPLATNENIE SA
...každý z nás je v niečom najlepší...

www.bellamos.sk

Súkromná základná škola

www.BellAmos.sk

Časopis Zvonček TABA 2012/2013 vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovéj. Redakčný tím: šéfredaktor časopisu – *Boris Král'*, zástupkyňa šéfredaktora – *Viktória Richterová*. Redaktori: *Matej Imriš, Adriana Benešová, Nataša Jošková, Anita Paulíni, Alexandra Gábelová, Emma Krištofiková, Katarína Hroncová*. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk.

Zvonček 5

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Zvonček je dvojnásobným držiteľom ceny Jožka Flaka za jeho vysokú úroveň
a držiteľom ceny Syndikátu novinárov

Číslo 5/ročník 11

Január 2013

Cena: 1,00 €

*Tamara Heribanová, Boris Brendza
a Jano Cíger z Mädokýša
s bellamosákmi*

OBSAH

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy BellAmos
Str. 4-9	Tamara Heribanová v BellAmos
Str. 10	Čarovné Vianoce v BellAmos
Str. 11	BellAmosáci v predvianočnej Viedni
Str. 12-13	Ako prežiť školskú dochádzku
Str. 14	BellAmosácke vianočné zastavenia
Str. 15	Divadlo Clipperton v BellAmos
Str. 16-17	Svetový supermarket v BellAmos
Str. 18	Škola priateľská k deťom - Unicef
Str. 19	English Page
Str. 20	Sladká matematika trochu inak
Str. 21	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 22	Strana pre rodičov
Str. 23	Reklama
Str. 24	Niečo na záver...

Alexandra Gábelová, Emma Krištofiková, 6. S

BellAmos je o rok starší,
lepší a o mnoho krajší.
Prežili sme ďalší rok,
v šťastí a zdraví,
je to pre nás ďalší skok,
šťastný nový rok – to sa predsa vraví.
Nový rok v kalendári svieti,
do školy sa vracajú deti.
Po novom roku zase v škole,
je to ako v nočnej more.
Škola už volá nás,
(m)učenie zas a zas...

Kto mal a má narodeniny?

Vladimíra Magyarová 8.S 15.01.
Roman Vereš 7.S 21.01.

Kto mal a má meniny?

Alexandra Gábelová 6.S 02.01.
Karin Macaláková 3.S 03.01.
Marek Alex Képeš 4.SA09.01.
Rastislav Malko 9.S 13.01.
Kristína Bažleková 2.S 16.01.
Nataša Jošková 5.S 17.01.
Mário Ján Haliena 4.S 19.01.
Timotej Mitterpach 1.S 24.01.
Ema Spišáková 2.S 30.01.
Ema Mišovicová 3.SA30.01.
Ema Mária Leclercq 4.S 30.01.
Ema Hládeková 4.SA30.01.
Ema Schovancová 7.S 30.01.
A. Emma Böhmová 3.S 30.01.
Emma Krištofiková 6.S 30.01.

Blahoželáme učiteľom

Narodeniny mali

Katarína Orelová 10.01.
Zuzana Herbrychová 22.01.

Autor fotografie: Borko Král, 9.S

Ideálny čas myslieť na rok 2013

Ponúkame Vám výrobu
kalendárov na mieru

- originálny kalendár už od 5 kusov
- vlastné fotografie
- vyznačenie dôležitých dátumov podľa potrieb zákazníka

Kalendáre sú ideálne pre:
školy
firmy
jednotlivcov

Ukážky kalendárov na mieru
aj so základnými informáciami:
www.tlacovestudio.tso.sk

Na Vaše otázky radi odpovieme:
telefonicky
033/535 21 71
0905 243 066
e-mailom
tlacovestudio@tso.sk
na adrese
Hlavná 54,
Trnava 917 01

Tlačové štúdio TSO
Grafické štúdio Tlačiareň

Informácie k lyžiarskemu výcviku

1. **Termín:** 03. 02. 2013 – 08. 02. 2013 (nedeľa – piatok)
2. **Miesto:** Martinské hole
3. **Ubytovanie:** Chata Martinské hole. Pri ubytovaní sa bude zohľadňovať vek žiakov a ich požiadavka byť na izbe s kamarátom.
4. **Cena za pobyt: 150,00 € (v cene je aj skipas); 130,00 € (pre deti, ktoré majú vlastný skipas).**
Cena za pobyt zahŕňa: nocľah, celodennú stravu, pitný režim, skipas na celý pobyt, ocenenia za súťaže, večerný program. Program sa môže meniť v závislosti od aktuálneho počasia.
5. **Doprava:** individuálne, zabezpečia rodičia. Prostredníctvom návratiek sa o možnosti dopravy vzájomne dohodneme.
TAM: Dieťa je potrebné **03. 02. 2013** dopraviť do strediska a odovzdať pedagógovi **medzi 11. a 13. hodinou**. Pobyt začíname večerou. Pripomíname, že výjazd na Martinské hole je možný len do 12,00 hodiny. Návrat späť je možný od 13,00 hodiny.
SPÁŤ: Pobyt končíme **08. 02. 2013** v piatok obedom. V prípade záujmu si môžete dieťa prebrať už po 13. hodine, inak lyžujeme do 15,30 hodiny. Odchod zo strediska individuálne zabezpečia rodičia.
6. Výcvik sa uskutoční iba v prípade **priaznivých** snehových a poveternostných podmienok. Lyžiarsky výcvik je **pobytový**, nie je možné naň denne dochádzať. Škola si vyhradzuje právo skrátiť alebo odvolať lyžiarsky výcvik v prípade zlých poveternostných podmienok.
7. Žiaci budú pred odchodom na lyžiarsky výcvik informovaní o bezpečnosti a ochrane zdravia pri akciách poriadaných počas týždňa a o pravidlách slušného správania. **Škola si vyhradzuje právo pri porušení poriadku zrušiť dieťaťu pobyt na výcviku a poslať ho na náklady rodičov domov.**
8. Všetci žiaci školy sú **poistení proti úrazu**.
9. **Upozornenie pre snowboardistov:**
 Snowboardisti môžu ísť len tí, ktorí sú v tomto športe zdatní, tzn. vedú sa vyvíjať na vleku a dokážu robiť oblúky a zabrzdiť. Odporúčame nosiť chránič chrbta – korytnačku. Prilba povinná! V prípade malého počtu budú priradení k lyžiariom.
10. Na pobyte s našou školou sa zúčastní aj kvalifikovaná zdravotníčka. **Nezabudnite na preukaz poistenca! Pred odchodom je potrebné vyplniť Vyhlásenie o dobrom zdravotnom stave detí a odovzdať ho v piatok, resp. pri príchode na pobyt pedagógovi, ktorý bude mať dieťa na starosti. Bez vyhlásenia sa dieťa pobytu nemôže zúčastniť.** (Tlačivo včas pošleme po dieťati.)
11. Podľa Vašich možností Vás prosíme o pribalenie **drobných reklamných predmetov a cien**, ktoré využijeme vo večerných aktivitách a na lyžiarskych pretekoch ako odmeny pre vaše deti. Ďakujeme.
12. Ak dieťa počas pobytu ochorie, vráti sa rodičom suma za každý **nezačatý** deň.

Príjemné balenie praje za celý kolektív želá

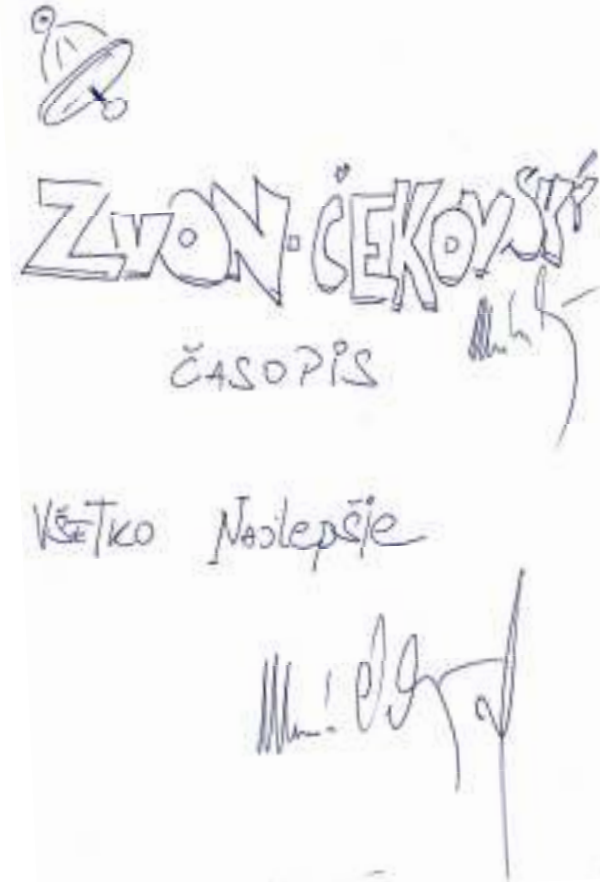
Mgr. Anna Thomková, riaditeľka školy

Všetkým čitateľom Zvončeka želáme úspešný rok 2013 a veríme, že náš časopis bude i v tomto roku pre vás tým najlepším čítaním! Kolektív redakcie TABA!

Pani učiteľka Zuzka Herbrychová a špeciálna pedagogička Betka Gažová sa osobne stretli v decembri so spevákom Mariánom Čekovským, nezaháľali, získali od neho venovanie pre Zvonček a dokonca sa ho spýtali na názor, aký je to podľa neho ideálny učiteľ. No a čo na to Marián?

„Budem hovoriť aktuálne. Myslím, že ideálny učiteľ je taký učiteľ, ktorý položí aj život za svoje deti. Teraz sme to videli v Amerike - je to smutné, ale je to tak. Všimol som si to, a všimol som si aj štrajk. To, čo urobili v tej Amerike, nebolo preto, že by potrebovali viac peňazí alebo že by boli nespokojní, ale preto, že tie deti milujú.

Myslím si, že naši slovenskí učitelia takí boli a takí aj sú. Slovenskí ľudia a slovenskí učitelia sú úžasní. Nesmieme dovoliť, aby naši učitelia padli pod úroveň toho, že našim deťom stačí málo vedieť. Nie, ony potrebujú veľa a naši učitelia vedia, čo potrebujú. A vedia aj to, že dobrá spoločnosť potrebuje dobrých a charakterných učiteľov.“

Misia Tamara, famózna, nádherná, nezabudnuteľná akcia!

14. 12. 2012 zavítala do našej škôličky veľmi vzácna návšteva. Janko Cíger z Mädokýša priviedol k nám dvoch veľmi vzácných hostí – básnika Borisa Brendzu a spisovateľku Tamaru Heribanovú. Všetci sme boli plní krásnych pocitov z príjemne stráveného dopoludnia. Tejto návšteve predchádzal čitateľský minimaratón, na ktorom pani učiteľka Zuzka Vaváková prečítala žiakom celú najnovšiu knižku od Tamary Heribanovej Misia Eva, prísne tajné. Po príchode vzácných hostí sa naše príjemné pocity naďalej prehlbovali a po tomto príjemnom dopoludní sme plní krásnych dojmov odchádzali domov. Srdečne ďakujeme Jankovi Cígerovi, ktorý nám umožnil takého stretnutie!

Zo všetkých známych ľudí, ktorí u nás v škole boli, Tamara Heribanová bola pre mňa úplne najzaujímavejšia a bola proste the best. Vždy keď som ju videl v televízii, tak som ju túžil spoznať. Tamara je proste módna ikona, úžasná spisovateľka a fantastická žurnalistka. Keď mala prísť, tak som si myslel, že bude taká typická slovenská celebrita. Myslel som si, že bude nafúkaná, namyslená, ale moje očakávania boli úplne mylné. Keď prišla a usmiala sa na nás, hneď som vedel, že to tak nebude. Potom som zistil, že je milá, vtipná, láskyplná, múdra, pekná a po celý čas okolo seba šírila dobrú energiu. Mal som z nej veľmi dobrý pocit. Pri nej som nachytil tak veľa dobrých rád a taktiež som sa všeličo naučil. Proste takého človeka nemôžete nemať radi. Bolo to veľmi emotívne. Chcel by som toho veľa napísať, ale slovami sa to všetko nedá ani napísať, ale ani povedať. Z celého srdca Tamarke ďakujem za to, čo ma naučila, za to, čo mi napísala a už len to, že som ju stretol a mohol spoznať, tak to ma urobilo múdrejším, lepším a iným. Ďakujem!

Borko Kráľ, 9. S

Tamara Heribanová je skvelá osoba, ktorá píše skvelé knižky. Myslím, že má veľké a dobré srdiečko, ktoré si dokáže vyliat' do knižky. A tým knihe dáva viac ako len písmená, osoby, prostredie a dej. V jej knihách je skryté čaro. **Laura Kontošová, 9. S**

Stretnutie s Tamarou Heribanovou bolo zaujímavé. Dozvedela som sa veľa vecí z jej osobného života, povolania a hlavne o myšlienke z knihy Misia Eva, prísne tajné. Prvý dojem z Tamary, keď prehovorila, bol taký, že je naladená elánom. Tamara je nezvyčajná od iných. Iné spisovateľky by asi o svojom živote nevraveli nič, avšak ona bola len rada, keď sme sa jej na také dačo opýtali. Bolo mi potešením sa s ňou stretnúť.

Tereza Mazuchová, 9. S

Bolo to parádne! Tamara mala veľmi pekné knižky. Dávala nám dokonca aj autogramy. Tamara je veľmi milý človek a besiedka s ňou sa mi veľmi páčila! **Rasťo Malko, 9. S**

S nadšením sme čakali na spisovateľku Tamaru Heribanovú. Nakoniec sme sa dočkali, prišla aj s Borisom Brendzom. Porozprávala nám o jej živote, ako sa dostala k móde a písaniu kníh. Beseda s ňou ma bavila a ten, kto tam bol, mohol mať autogram. Ten, kto tam nebol, môže ľutovať ☺.

Viki Richterová, 8. S

Cítil som sa dobre, bola zábava. Bolo to zaujímavé. Páčilo sa mi, keď som dostal autogram. **Filip Fašiang, 8. S**

Milí bellamosácki rodičia!

Nedávno sa mi do rúk dostala skvelá kniha, a tak mi nedá nepodeliť sa o ňu s Vami! Kniha sa volá **Ako hovoriť, aby nás deti počúvali (Ako počúvať, aby nám deti dôverovali)**. Knihu napísali dve ženy – matky, **Adele Faber** a **Elaine Mazlish**, ktoré samy prešli rôznymi rodičovskými kurzami a prečítali veľa kníh o rodičovstve. To, čo fungovalo na ich vlastných deťoch si nechceli nechať len pre seba, a tak sa rozhodli podeliť sa prostredníctvom knihy s rodičmi, ktorí tápu a nevedia si poradiť, tak ako ony pred časom. Možno aj Vy často zápasíte s bezmocnosťou. Už ste skúsili všetko, ako my vravíme „podobrotky aj pozlotky“ a paradoxne - výsledkom je pravý opak – hádky, nedorozumenia, sklamanie... a izba je stále neuprataná, výsledky v škole bez zmeny a riad neumytý... Táto kniha neprináša nič nové, ak sa rozhodnete si ju prečítať, možno zistíte, že veľa vecí praktizujete. Problém je možno v tom, či sme my, rodičia, v tých svojich zásadách, pravidlách a očakávaniach od seba a od našich detí dôslední. A práve v tom môže byť pre Vás táto publikácia motivujúca a podporná. Kniha je rozdelená do siedmich prehľadných častí a cez množstvo príkladov zobrazených v komiksoch prináša učenie, čo je správne a čo naopak len posilní negatívne správanie u našich detí. V knihe je veľa praktických cvičení, v ktorých Vás vedú autorky krok za krokom k zmene Vášho prístupu. Pre mňa bolo čarovné zistiť, ako málo stačí zmeniť. Niekedy stačí zmeniť slovosled, inokedy nepovedať vôbec nič. A v podstate sú v knihe pretransformované „len“ staré známe múdrosti, ktoré poznáme a možno aj realizujeme ako napr. „nerob druhému to, čo nechceš, aby druhý robil tebe“, „ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva“ ☺ a sú aplikované na našu tému rodičovstva. Naozaj stačí málo! Túto knihu si môžete požičať aj v našej školskej knižnici. A kto bojuje s už vyšším levelom, čiže pubertiakmi ☺, pre tých autorky napísali ďalšiu knihu, ktorá bola preložená do češtiny **Jak mluviť, aby nás teenageri poslouchali, jak poslouchat, aby nám teenageri důvěřovali**. Túto knihu si môžete požičať u mňa osobne. Ak sa budete chcieť o nich porozprávať, prípadne poradiť, som tu pre Vás každý štvrtok do 16.00.

Prajem Vám príjemné čítanie, pátranie a rodičovanie.

S pozdravom **Betka Gažová, špeciálna pedagogička**

Sladká matematika or matika bellamosákov

Všetkým bellamosákom a mojim kolegom prajem úspešný a šťastný rok 2013. Pre Marka Búchalu z 8.S je už v Sladkej matematike úspešný. Správne odpovedal na príklad z predchádzajúceho kola a to, že Evička urobila 12 hviezdíčiek. Blahoželáme mu a samozrejme si zaslúži sladkú odmenu!

Zadanie príkladu:

V čísle nového roku 2013 máme čísla 0, 1, 2 a 3. Poďme sa s nimi pohrať.

Teraz je rok 2013.

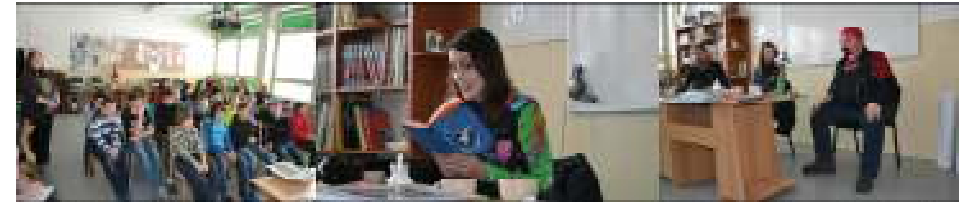
- 1.) Kedy (v ktorom roku nášho letopočtu) sa táto zostava čísel (čísla 0, 1, 2, 3) vyskytla prvýkrát?
- 2.) Kedy najbližšie (v ktorom roku) sa bude táto zostava čísel opakovať?
- 3.) Kedy najneskôr (v ktorom roku) sa bude táto zostava čísel opakovať?

PF 2013!

(Autorka fotografie: Majka Debnárová)

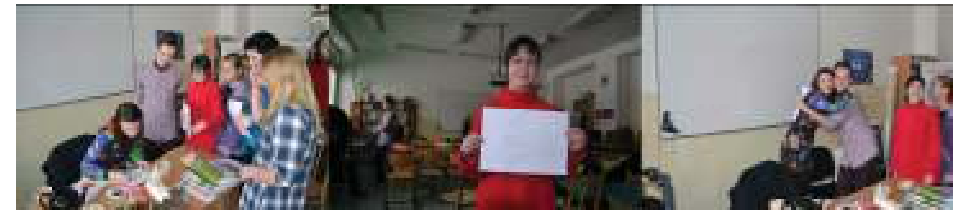
Odpoveď napísanú na lístočku odovzdaj matikárke
Majke Debnárovej, kdekoľvek ju stretneš do 8. februára 2013.

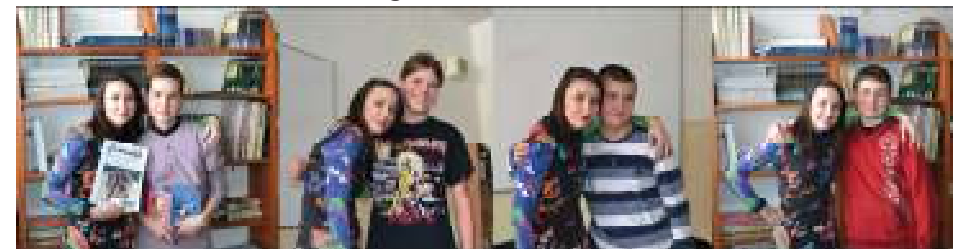
Tamarka Heribanová bola úžasná! Prečítala nám i úryvok z jej knižky.

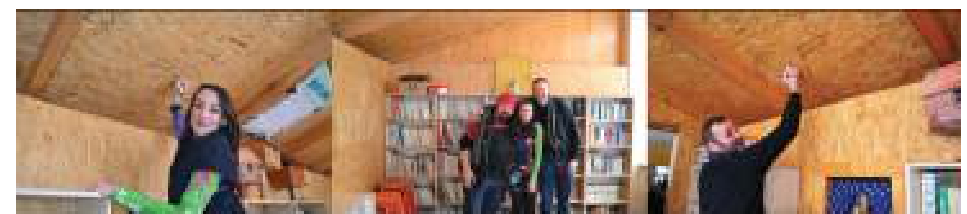
Spisovateľka Tamara Heribanová a básnik Boris Brendza.

Autogramiáda a nadšenie!

Naši ôsmaci boli Tamarou unesení!

A na záver nesmel chýbať autogram v Knižnici Janka Hraška!

Prinášame vám špeciálne interview s Tamarou Heribanovou, ktoré pripravil šéfredaktor časopisu Zvonček – Borko Král z 9. S.

Časť štúdia ste absolvovali v zahraničí. Je podľa Vás školstvo v zahraničí na vyššej úrovni?

Myslím si, že najdôležitejšie je, aké máme pani učiteľky. To je najrozhodujúcejšie. Môžeme byť totiž kdekoľvek - tu na Slovensku, na Ukrajine, v Rakúsku alebo v Amerike, keď máme inšpiratívne a kreatívne pani učiteľky, tak je to úžasná vec. Učivo nás baví, zaujíma nás čo je v knihách a na tabuli. Keď prídeme domov, rozmýšľame nad tým, čo nás pani učiteľky naučili. Vďaka nim sa stávame inými, všimavejšími, často i lepšími ľuďmi. A potom naopak, keď máme zlé učiteľky, tak je opäť jedno, či sme na prestížnej škole alebo na hocijakej inej. Myslím, že všetko v živote je najmä o ľuďoch, v ktorých blízkosti sa nachádzame.

Ako si spomínate na obdobie, kedy ste vymenili slovenské školské lavice za rakúske?

Keď som mala desať rokov, moji rodičia ma prihlásili do jednej dedinskej školy v rakúskom Kittsee (je to na hraniciach). Zo začiatku to bolo ťažké najmä kvôli tomu, že som nevedela po nemecky a samozrejme všetky predmety boli v nemčine. Sedela som v lavici a dá sa povedať, že som sa dosť trápila, pretože som si nevedela pomôcť. Prídete domov, otvoríte zošity, učebnice, vidíte tie texty v cudzom jazyku a jediné čo ostáva je naučiť sa ich naspamäť. Na ďalší deň prídete do školy a pani učiteľka sa vás spýta nejakú otázku a aj keď to viete naspamäť, tak jej samozrejme nedokážete odpovedať. Je to veľmi demotivujúce, keď to trvá dlho. A v mojom prípade to trvalo trochu dlhšie, keďže som nevedela po nemecky vôbec. Prvý rok som len tak sedela, pozerala okolo seba a počúvala. Keď som prišla domov, tak som sa učila slovíčka a texty naspamäť. Potom sa to zlepšovalo, no pamätám si ako som sa niekedy v noci zobudila a vykrikla som nejaké slovo po nemecky. Častokrát sa ma pani učiteľka niečo spýtala a ja som jej nevedela ani odpovedať, že mlčím preto, lebo nerozumiem tej otázke. Trošku vám to berie aj sebavedomie. Cítite sa slabý. Ťažko povedať či to bolo dobré alebo zlé. Niekedy nás nepríjemné skúsenosti posilnia, inokedy nás však natoľko oslabia, že prestaneme veriť, že bude lepšie. U mňa sa našťastie potvrdilo to staré známe: Ťažko na cvičisku, ľahko na bojisku. Po ukončení základnej školy v Kittsee som sa dostala na gymnázium vo Viedni, kde som ako štrnásťročná začala bývať sama. Vo Viedni na gymnáziu bolo nádherne, mala som veľmi dobré pani učiteľky, aj kolektív bol iný a hlavne som už vedela po nemecky. Vedela som odpovedať, vedela som reagovať, vedela som v tom cudzom jazyku žiť.

Ako ste sa dostali k žurnalistike a k písaniu kníh?

Keď som zmaturovala na viedenskom gymnáziu, nevedela som dobre písať po slovensky, keďže som odišla v desiatich rokoch do Rakúska a odvtedy som nemala slovenčinu. Pochopiteľne, veď som prešla aj na nemecké knihy a učebnice. Naraz som mala osemnásť rokov a zrazu som si nebola celkom istá, či chcem v Rakúsku ostať žiť. Bývala som vo Viedni, ale v tom čase som už mala priateľa a bola som po uši „zaláskovaná“ ☺. Keďže on bol Bratislavčan, tak som sa postupne začala vracat' k rodičom na Slovensko. Odsťahovala som sa z viedenského bytu a začala som do-

Hello there!

Holidays are over, new calendar year 2013 has started. It is the time of testing, examining and finishing the first half of school term. So please, don't be lazy and revise and prepare for each lesson or subject. For many of you this half term report is very important, because it will go with your personal portfolio to secondary schools. Your results – it depends bad or good, will put you in the certain position of your next educational level. All right, that's enough of adult talk... Funtime is coming. We will go to Martinské Hole the first week of February. I'm pretty sure that most of you are ready for it. If not, here are some advices. Definetely check all your equipment – skis, skiboats, ski sticks/poles. Make sure your skiboats are comfortable size, because feet are growing. Another items are warm clothes – hats, socks, gloves. Bring two pairs if you can, you know just to be safe. Good thing to have is working flashlight. There is plenty of snow up on the mountains, so we should have great conditions.

Good luck with all your exams and I'll see you on the slopes...

Bc. Adam Zorkócy

(Autor fotografie: Boris Král, 9. S)

Súčasťou školských programov sú aj interaktívne stretnutia žiakov s vyškolenými Junior ambasádormi UNICEF Slovensko. Každý Junior ambasádor je iný, neopakovateľný. Nepracujú podľa jednotnej šablóny, či identického modelu. Je vždy na rozhodnutí Junior ambasádora, aký postup práce so skupinou si zvolí. A preto návšteva Junior ambasádora je vždy jedinečná a neopakovateľná. Majkina návšteva u nás taká bola. Ďakujeme za skvelé dve hodinky, počas ktorých sme spoznali nielen deti, ktoré potrebujú pomoc, ale tak trochu aj sami seba.

Nie vždy je ľahké pracovať v skupine... ale keď sa to vydarí, je to paráda!

Je obdivuhodné, že naše urozprávané deti sa dokázali dorozumieť bez slov a zoradiť sa podľa dátumu narodenia. Alebo sa tak dobre poznajú? Afrika nie je štát. Je to kontinent. A fascinujúci.

chádzať. Každé ráno som vstávala o piatej na vlak, vracala som sa neskoro večer. Keďže som už ako sedemnásťročná vyhrala literárnu súťaž v Rakúsku, knihy a tvorivé písanie mi boli veľmi blízke. Keď som sa v roku 2003 vrátila z Grécka, kde som pracovala ako animátorka vo veľkom medzinárodnom hotelovom tíme, začala som na viedenskej univerzite študovať žurnalistiku a komunikačné vedy. Bola to dobrá voľba. Už vtedy som si nevedela predstaviť nič zaujímavejšie, vzrušujúcejšie, nič krajšie, čo by som mohla študovať.

Čerpáte často námety na blogy z vlastného života?

V poslednom čase blogy veľmi nepíšem, lebo sa mi zdá, že táto forma akoby spovede je až príliš intímna. Moje blogy boli aj o čosi abstraktnejšie ako texty, ktoré mi vychádzajú či už v časopisoch alebo knižne. Vždy keď som mala pretlak emócií, tak som si sadla a písala blogy. Keďže je blog mimoriadne krátky, častokrát dáte zo seba von tie najrozporupnejšie emócie. A potom keď to zverejníte, zrazu sa cítite obnažený. Tak to bolo v mojom prípade. Naraz som mala pocit, že obsah tých blogov je až priveľmi „môj“ na to aby som sa s ním podelila s ľuďmi, ktorí ma poznajú letmo, alebo ma nepoznajú vôbec.

Myslíte si, že vás v tom, čo robíte, ovplyvnilo to, čo robia vaši rodičia?

Určite ma veľmi ovplyvnilo, čomu sa moji rodičia venujú, ako vnímajú svet, ako žijú. Každého jedného nejakým spôsobom ovplyvní to, v akej rodine vyrastá. Vyrastala som myslím v celkom kultúrnom prostredí, medzi knihami a rozhovormi o filmoch, divadle, o láske, dennodenných radoostiach a starostiach. Bolo naozaj dôležité, aby sme sa vyrozpŕavali. Častokrát som prišla domov a tatino mi povedal, aby som si sadla oproti nemu a porozprávala mu, aký som mala deň. Nesmela som ho odbiť dvoma stručnými vetami. Alebo mi tatino povedal, aby som si zobrala knihu a čítala nahlas, aby som spoznávala nielen svoj hlas, ale aj to, ako vety pôsobia, keď sú vyslovené do ticha.

Je ľahký život slovenskej celebrity?

No to sa treba spýtať nejakej celebrity. ☺ Ja mám pocit, že už je to na Slovensku ako nadávka. Ja by som nechcela byť celebrita. Bola by som rada, keby som robila veci, ktoré sa ľuďom páčia a ktoré robia ľudí naokolo šťastnými.

Stretli ste vo svojom živote dievča podobné „Evke Šidlovej“ – hrdinke z vašej najnovšej knihy Misia Eva, prísne tajné?

Konkrétne nepoznám dievčatko, ktoré by bolo na sto percent podobné Evke Šidlovej, ale poznám veľa detí, ktoré v sebe majú podobný oheň a odhodlanie. Poznám deti, ktoré veria, že keď oni samy budú iné, rozumné, slušné, tak dokážu zmeniť aj svoje okolie a potom sa aj niektorí nezbední dospelí začnú správať lepšie. Myslím si, že častokrát sú deti aj trochu múdrejšie ako my dospelí. Totižto tým, že sa z dieťaťa stane dospelý vôbec neznamená, že sa už nemá čo podučiť, čo na sebe zlepšiť.

Väčšinou píšete o láske, alebo teda o skrachovanej láske, ako ste na tom vy? Máte jej v živote dosť??

Neviem povedať, prečo to tak je, ale niektoré moje poviedky a texty vyvolávajú pocit, ako keby som o nenaplnenej láske vedela svoje. Keď som napríklad dala mojej babičke prečítať druhú knihu Bola to len láska, volala mi a pýtala sa ma či mi nebudaj v živote nechýba láska. Babička je bývalá učiteľka, je veľmi všímavá a pravdovravná. Vychovala ma a tak ma teda aj dobre pozná. Pamätám si jej slová,

ktoré sa na mňa hrnuli z telefónneho slúchadla: „Tamarka, podľa tej tvojej knihy by som súdila, že ty musíš byť azda aj nešťastná v tom tvojom vzťahu. Čo to je za frajera, keď potom musíš písať takéto knihy!“ © Ale to vôbec nie je pravda! To je fikcia, babi! Bránila som sa. Márne. Na druhej strane, pozorný čitateľ môže niekedy poznať spisovateľa lepšie ako pozná spisovateľ sám seba.

Dali ste do Evy Widermanovej, hlavnej hrdinky knihy Predavačky bublín, kus seba, bola inšpirovaná vami?

Debutová kniha Predavačky bublín nebola len o zvrátenosti šoubiznisu a nekalých bulvárnych praktikách. Nebola len o tom, ako niektoré celebrity telefonujú do redakcií a dohadujú si paparacovačky. Je to aj kniha o depresiách, úzkostiach, o pocite outsiderstva, je to aj kniha o tom, že niekedy náš smútok prehluší všetko pekné, čo nám život prináša. Pri písaní som vychádzala aj z osobnej skúsenosti. Písať o veciach, ktoré poznáme a ovládame je ľahšie, ale najmä oveľa autentickjšie, uveriteľnejšie a azda pre čitateľa aj pútavejšie. Takže áno, Predavačky bublín boli v mnohých smeroch inšpirované mnou, a tým, čo som zažila.

Musí človek veľa čítať, keď chce byť dobrý žurnalista?

Podľa mňa treba veľa čítať aj keď chcete byť dobrý stajlista. Byť vzdelaný, vedieť čo sa deje naokolo, mať rozhľad a zároveň nadhľad je mimoriadne dôležité. Keď čítate, môžete byť lepším fotografom, novinárom, maliarom. Aj nebohý skvelý slovenský fotograf Karol Kállay raz odpovedal na otázku, čo robí fotografa dobrým fotografom, takto: „Čítajte. Nielen Hesseho, Styrona a Dostojevskijho, ale aj časopisy, komiksy a letáky so zľavami. Choďte do kina. Nielen na americké veľkovýpravné filmy, ale aj na nízkorozpočtový európsky film. Navštevujte divadlá, vernisáže, pozerajte sa na svet s otvorenými očami a počúvajte, čo hovoria ľudia. Počúvajte ich príbehy. Potom zoberiete do rúk fotoaparát a spravíte oveľa lepšiu fotku ako ten, kto sedel celý ten čas doma potme a v tichu.“ Čítaním si teda obohacujeme nielen slovnú zásobu, ale aj náš vnútorný svet. Každá kniha má odlišný príbeh, štýl a naraz sa prostredníctvom jej riadkov staneme súčasťou toho príbehu. A tie príbehy sa vrstvia, ostávajú v nás a my máme možnosť sa k nim neustále vracat’.

Kam chodíte na vaše pre niekoho „crazy outfity“?

Napríklad aj v second-hande. Chodím do „sekáčov“ a rada si kúpim bundu za pár eur. Vôbec sa tomu nebránim, pretože moje oblečenie nemusí byť vôbec značkové, nemusí byť drahé. Jednoducho mám rada, keď sú veci iné. Keď som niekde v zahraničí, navštevujem miestne trhy, častokrát chodím do vintage obchodov, to sú také second-handy, len s dobovým oblečením, napríklad z tridsiatich, štyridsiatich rokov minulého storočia. A potom mám veľmi dobrých kamarátov módných návrhárov. Sú šikovní, kreatívni a majú veľa nápadov. Poviem im moju predstavu, akoby mali šaty vyzerat’ a spoločne prídeme k výslednému modelu. Pre mňa je najmä dôležité, aby oblečenie viac zahaľovalo, ako odhaľovalo, aby malo nápad a aby nebolo uniformné.

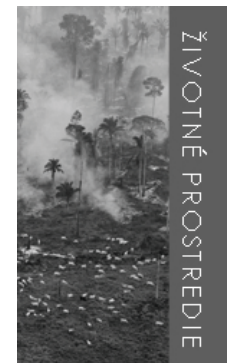
Tamarka, ďakujeme za nádherné stretnutie a za misiu v BellAmos! Cítili sme sa s Tebou úžasne, nielen my, žiaci, ale i naše pani učiteľky! Sme hrdí na to, že si zavítala do našej školičky a na stretnutie s Tebou určite nikdy nezabudneme, lebo zanechalo v nás nádherné pocity a dojmy! Ešte raz, veľká vd’aka!

Aj my, piatáci, sme boli na výstave SVETOVÝ SUPERMARKET. Keď sme tam prišli, tak sme sa ako prvé rozprávali o rifliach: ako sa vyrábajú, koľko ľudí je potrebných na ich výrobu, ako týrajú deti pri ich výrobe, ako znečisťujú prírodu, ako ubližujú ľuďom na zdravie a aký mali zisk. Všetko sme sa postupne dozvedali pomocou hry. Museli sme čítať texty a priradovať obrázky. Ako ďalšie sme sa rozprávali o tom, koľko vecí z bavlny si za rok kúpime a koľko vody sa na to použije. Rozprávali sme sa aj o čokoláde. Dozvedeli sme sa, čo je to FairTrade. Je to čokoláda, pri výrobe ktorej sa deti netýrajú a pracujú iba ich rodičia. Pri obyčajných čokoládach musia pracovať aj deti! Ďalší rozdiel bol ten, že z čokolády FAIRTRADE ide pre rodiny zisk 17% a z obyčajnej iba 6%. Deti, teraz dávajte pozor! Viete, že s týmto súvisí aj mobil?? Ani my sme to nevedeli, a tak sme to zasa zisťovali hrou. Najprv sme museli zistiť kód do zámky. Bolo to ľahké. A potom nám vysvetlili, prečo sú na obrázku chlapi s pištoľami. Bolo to zaujímavé. V chudobných krajinách sú vojny a vždy, keď si kúpite mobil, tak za tie peniaze kúpia deťom pištole. Po tomto sme sa presunuli k zaujímavej téme COCA COLA, PEPSI, McDONALDS. V niektorých krajinách musia Pepsi a Coca Colu piť povinne aj malé deti!!!!!! Dozvedeli sme sa aj to, že z Coca Coly sa priberá, z Pepsi môžeme dostať cukrovku alebo zomrieť a tiež tam dávajú drogu! Viete, že vám môže mäso z hamburgera vydržať aj mesiac? Pretože doň dávajú samé chemikálie. Nakoniec sme rozdeľovali kartičky podľa toho, čo sme sa tam dozvedeli. Ako darček sme dostali citáty. Bolo tam super!!!

Ad’ka Benešová, 5. S

Viete, kde bolo vyrobené vaše oblečenie, ale nevíete ako? Viete, z čoho je zložená cola, ale v skutočnosti nevíete, z čoho boli vyrobené jej zložky? Viete, čo je v hamburgeri, ale nevíete, čo tam skutočne je? Naša zem je nadmerne využívaná a našim konzumným spôsobom ju ničíme a o chvíľu nám z nej nič neostane... Konečne sa aj k nám dostala putovná výstava „Svetový supermarket“. V nej môžete zistiť, koľko kilogramov oblečenia priemerne kúpite za rok, koľko na jeho výrobu bolo spotrebovanej vody alebo prečo je v Kongu vojna. Pomocou viacerých tabúl a interaktívnych objektov sme zistili rôzne zaujímavosti, naučili sme sa niečo nové a inšpirovali sme sa. Zistili sme, že čo nakupujeme, nie je pre nás až tak potrebné a najmä pre planétu. A nakoniec sme si odniesli aj pekný citát.

Borko Král’, 9. S

(Fotografie použité z www.zivica.sk)

Unikátna výstava – Svetový supermarket

(Foto č. 1 – Vitajte v našom supermarkete... „Kto si odnáša zo supermarketu tento nákup? Foto č. 2 – Moment prevzavania. Foto č. 3 – Katka Orelová vysvetľuje, ako treba postupovať, aby sme správne priradili chumáčiky bavlny do „správneho vrečka“.)

(Foto č. 1 – A teraz sa spoločne dozvedáme, čím všetkým si bavlna prejde, aby sa k nám dostala v podobe oblečenia. že potrebuje veeel' a vody, veeel' a pesticidov, že sa čistí, bieli a farbí... že sa najviac pestuje a šije v Ázii... a že Pudia, ktorí nám rifle „krvopotne“ ušili, dostanú len 0,4 % z ceny, ktorú za ne zaplatíme. © Foto č. 2 – „Priemerný Európan si kúpi ročne až 14 kg oblečenia... Koľko vody sa minie pri pestovaní a spracovaní bavlny pre priemerného Európana na jeho oblečenie?“ Ak by sme si kúpili o 1 kg menej oblečenia, ušetrili by sme toľko vody, koľko stačí jednému človeku na sprchovanie na celý rok. Foto č. 3 – Čokoládový stôl. A my sa dozvedáme, koľko peňazí sa dostane k pestovateľom kaka, keď si kúpime normálnu čokoládu a koľko pri fairtrade čokoláde?)

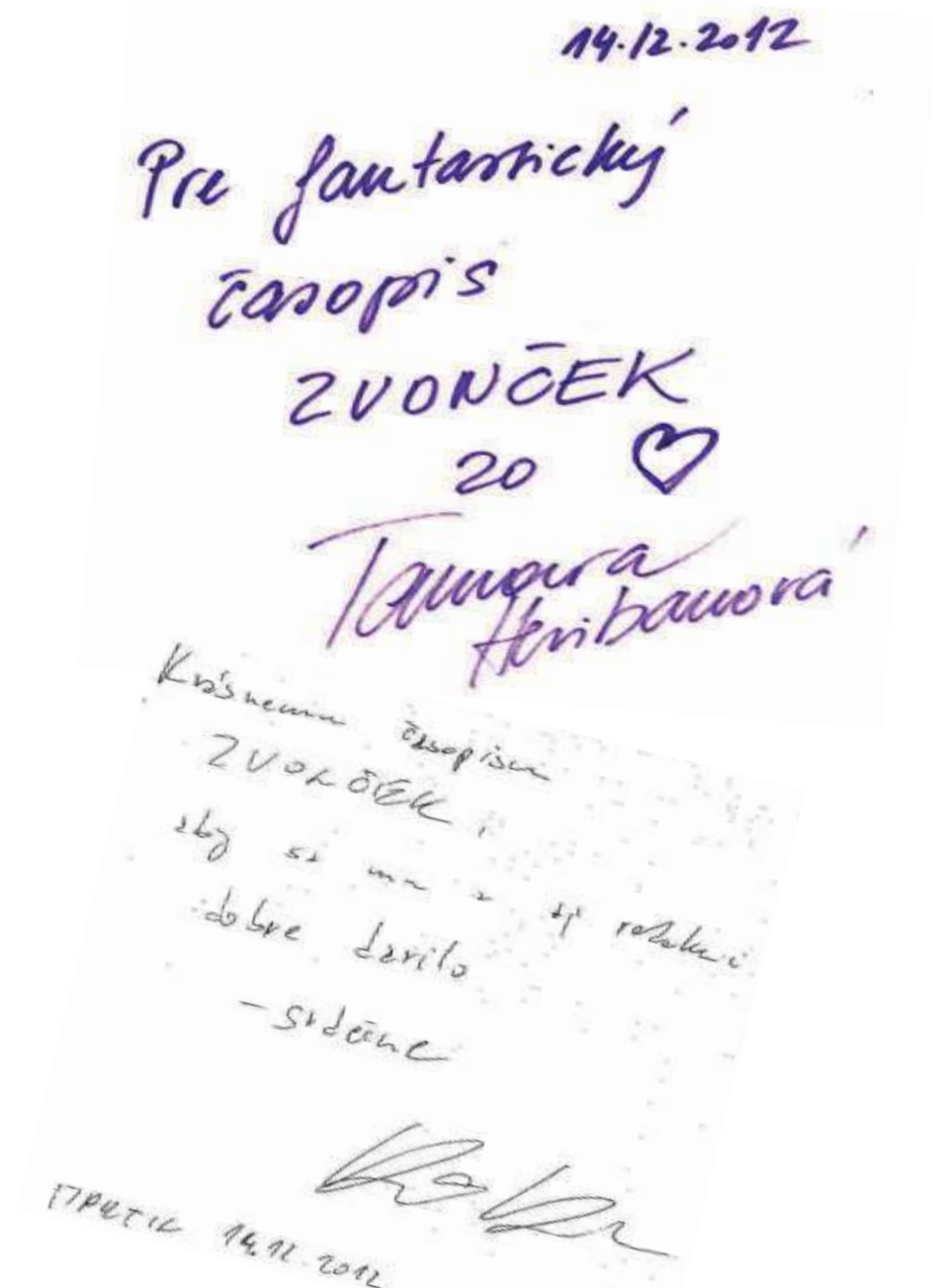

(Foto č. 1 – Nadrozmerný mobil... už vieme správny kód... a dozvedáme sa, ako súvisí vojna v Kongu s našimi mobilmi, kde začína a končí život našich telefónov.)

(Foto č. 2 – Štvrtáci výborne priradili všetky alternatívy k jednotlivým možnostiam. Gratulujeme! A ešte darček v podobe posolstva...)

Ďakujeme Živici – Centru environmentálnej a etickej výchovy – za túto výstavu a firme Brantner za pomoc pri jej preprave!

Venovania od Tamarky Heribanovej a Borisa Brendzu

Vianočné trhy v BellAmos

Tradičnými vianočnými bellamosáckymi trhmi sme sa aj tento rok o kusisko priblížili k vianočným sviatkom... Vyrábali a predávali všetky deti, kupovali hádam všetci... A všetkým bolo dobre. Ďakujeme deťom a pani učiteľkám za nádherné výrobky a všetkým za príjemnú vianočnú atmosféru. Finančné prostriedky získané z predaja výrobkov budú použité v rámci každého oddelenia na nákup hier a potrieb pre deti. ☺

Trieda Malého princa týmto ďakuje pani učiteľke Vierke Mitíľovej, ktorá nás naučila vyrábať ozdoby z hrubšieho i tenšieho medeného drôtu. Využili sme ich ako vianočné darčeky.
pani učiteľka Martuška Smirnovová

Od Lucie do Vianoc...

Po vydarenej akcii o Malom princovi v pobočke Turčianskej knižnice na Severe, sme sa tešili na pásmo zvykov Od Lucie do Vianoc. Toto predvianočné obdobie priblížila deťom pani Jamborová z Kalníka. Porozprávala svoje zážitky z detstva, tak ako si na ne dodnes spomína. Čo robil hlásnik na dedine, ako sa lialo olovo na Ondreja, prečo chodili dievčatá po dedine na Luciu, aké zvyky ľudia dodržiavali pred Vianocami a počas celých týchto sviatkov. Toto všetko si detičky vyskúšali "na vlastnej koži". ☺ Naša vďaka patrí nielen Lucke Škutovej, pani Jamborovej, ale i členom seniorskej skupiny Lúč. Tí pomohli pri ukážke Betlehemu. *pani učiteľka Martuška Smirnovová*

Vianočnú pohodu už tradične ešte viac spriemňuje Divadielko Clipperton. Tentokrát to bolo s hrou Cisárovo nové šaty.

BellAmosákom sa divadelné predstavenie veľmi páčilo a už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie s úžasnými a talentovanými hercami z divadla Clipperton!

Prváci si pripravili nádherný program pre svojich rodičov a starých rodičov. Slávnostnú atmosféru umocnilo aj pasovanie prváčikov za rytierov a rytierky pera. Veľká vďaka patrí pani učiteľke Ivke, pani vychovávateľke Alenke a pani učiteľke Helke, že v každom prváčikovi objavili to najlepšie z nich... ☺

Tretiacki rodičia i starí rodičia sa 19. 12. 2012 zišli, aby spolu privolali ducha Vianoc... Tvorivého, chutného a voňavého.

BellAmos na cestách - Vianočná Viedeň 2012

14. decembra sa prvostupniarski bellamosáci (najmä tretiaci a štvrtáci, ale i dvaja prváci), spolu so svojimi rodičmi a starými rodičmi - v milej spoločnosti pani učiteľiek Zuzky Kováčovej a Renátky Špiriakovej a úžasného sprievodcu Martina Ferenčika - pokúsili premeniť jeden všedný piatok na nevšedný... a tiež dokázať, že Vianoce nie sú len o kriklavých reklamách. Podarilo sa. Prechádzka vianočnou Viedňou nás nielen čo-to naučila, ale najmä naplnila vianočnou atmosférou...

BellAmosácka výprava vo výnimočnom zložení – učelia, rodičia, starí rodičia a deti – začala svoju zimnú výpravu Viedňou pri radnici, na svetoznámych Christkindlmark...

Aby sme sa nadýchali nielen vianočnej atmosféry, ale i typicky historickej, navštívili sme niekoľko chrámov. Stefansdom nemohol pri prehliadke tiež chýbať.

Jozef II., viedenská univerzitná knižnica a Adam František Kollár. No a potom už voľný program. Niektorí nakukol i do Prírodovedeckého múzea. ☺